

Potwierdzanie prawa do świadczeń opieki zdrowotnej

Potwierdź swoją tożsamość

Jeśli chcesz dostać się do lekarza w ramach ubezpieczenia zdrowotnego, musisz potwierdzić swoją tożsamość.

Możesz to zrobić, okazując jeden z następujących dokumentów:

dowód osobisty, paszport albo prawo jazdy;

legitymację szkolną – jeżeli nie ukończyłeś 18 lat.

Tożsamość dzieci do 6. roku życia może także potwierdzić rodzic lub opiekun – składa ustne lub pisemne oświadczenie.

Jak potwierdzić prawo do świadczeń

Prawo do świadczeń możesz potwierdzić na kilka sposobów:

świadczeniodawca (np. przychodnia) potwierdza je w systemie elektronicznej Weryfikacji Upoważnień Świadczeniobiorców (eWUŚ) – na podstawie Twojego numeru PESEL;

przedstawiasz dokument, który potwierdza prawo do świadczeń (np. druk ZUS RMUA, legitymacja emeryta);

podpisujesz oświadczenie, że przysługuje Ci prawo do korzystania z opieki zdrowotnej – o oświadczeniu przeczytasz w zakładce [Oświadczenia](#)

Jeżeli świadczeniodawca nie ma dostępu do systemu eWUŚ lub system zweryfikuje Cię negatywnie (tzw. kolor czerwony), przedstaw dokument, który potwierdzi Twoje prawo do świadczeń, lub złóż pisemne oświadczenie. Jeżeli przedstawiś dokument, świadczeniodawca nie może żądać od Ciebie dodatkowego oświadczenia.

Wskazane sposoby dotyczą potwierdzania prawa [świadczeniobiorców](#).

Dokument, który potwierdza Twoje prawo do świadczeń, możesz przedstawić **po uzyskaniu świadczenia** tylko:

[w stanach nagłych](#),

gdy nie możesz złożyć oświadczenia ze względu na stan zdrowia.

Nieubezpieczeni

Prawo do świadczeń osób nieubezpieczonych potwierdza **zaświadczenie lekarskie**. Dotyczy to tych pacjentów, którzy – [na podstawie odrębnych przepisów](#) – mają prawo do bezpłatnych świadczeń zdrowotnych **ze względu na charakter choroby**.

Definicje

Świadczenioborca to zgodnie z ustawą o świadczeniach:

osoba, która jest objęta powszechnym (obowiązkowym lub dobrowolnym) ubezpieczeniem zdrowotnym,

osoba inna niż ubezpieczona, która mieszka w Polsce i spełnia wszystkie poniższe warunki:

ma obywatelstwo polskie lub uzyskała w Polsce status uchodźcy, ochronę uzupełniającą, lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d *ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach* (Dz. U. poz. 1650 z późn. zm.),

spełnia kryterium dochodowe, o którym mowa w art. 8 *ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 z późn. zm.),

nie stwierdzono okoliczności, o której mowa w art. 12 ww. ustawy;

osoba inna niż wymieniona powyżej, która nie ukończyła 18 lat i:

na obywatelstwo polskie albo

uzyskała w Polsce status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d *ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach* i mieszka na terytorium RP;

kobieta, która mieszka w Polsce, jest w okresie ciąży, porodu lub połogu i ma obywatelstwo polskie, status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d *ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach*.

Bezpłatne świadczenia opieki zdrowotnej bez względu na uprawnienia z tytułu ubezpieczenia przysługują na podstawie:

21 ust. 3 *ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz. U. z 2016 r. poz. 487);

26 ust. 5 *ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii* (Dz. U. z 2016 r. poz. 224 i 437);

10 *ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 546 i 960);

orzędów *ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi* (Dz. U. z 2013 r. poz. 947, z późn. zm.) – w przypadku świadczeń zdrowotnych związanych ze zwalczaniem chorób, zakażeń i chorób zakaźnych.

Stan nagły

To nagłe (lub przewidywane w krótkim czasie) pojawienie się objawów pogarszania się zdrowia, którego bezpośrednim następstwem może być poważne uszkodzenie funkcji organizmu, uszkodzenie ciała lub utrata życia. Wymaga podjęcia natychmiastowych medycznych czynności ratunkowych i leczenia.

Ministerstwo Zdrowia dokłada wszelkich starań, aby zawarte w tym miejscu dane były rzetelne, wyczerpujące i aktualne. Jednak mają one charakter wyłącznie informacyjny i nie mogą stanowić podstawy do jakichkolwiek roszczeń.